SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 191/07-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. Š., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. 20 C 666/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. februára 2007 doručená sťažnosť M. S., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) vo veci sp. zn. 20 C 666/2002.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 22. júla 2002 okresnému súdu žalobu, ktorou žiadala priznanie nároku na náhradu škody na zdraví z dôvodu, že zanedbaním zákonných povinností odporcov pri údržbe miestnej komunikácie sa jej stal vážny úraz s trvalými následkami na jej zdraví. Okresný súd po nariadení viacerých pojednávaní dodnes meritórne nerozhodol.

Sťažovateľka sa domáha aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia, čo zdôvodnila charakterom prerokúvanej veci a uplatňovaných nárokov, nepriaznivou životnou a majetkovou situáciou, do ktorej sa dostala v dôsledku prieťahov v konaní, ale aj zvýšeným finančným zaťažením, ktoré musela znášať kvôli zdravotným následkom úrazu a aj v súvislosti so starostlivosťou o jej bezvládnu matku.

Sťažovateľka v sťažnosti žiada, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„Okresný súd Košice I. v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 666/2002 porušil právo M. S., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Košice I., aby v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 666/2002 konal bez zbytočných prieťahov.

M. S. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice I. povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

M. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Okresný súd Košice I. povinný vyplatiť jej právnej zástupkyni do jedného mesiaca od dňa doručenia tohto nálezu.“

Podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené dňa 19. marca 2007, sťažovateľka oznámila ústavnému súdu vypovedanie splnomocnenia právnej zástupkyni JUDr. R. Š. a zároveň udelenie splnomocnenia na právne zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátke JUDr. M. Š., Advokátska kancelária, K.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V predloženej sťažnosti sťažovateľka namieta v konaní okresného súdu, ktoré trvá už viac ako 5 rokov, opakované prieťahy v konaní v celkovej dĺžke viac ako dva roky.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka doručila 15. februára 2007 okresnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Podľa jej názoru však *„za daného stavu nie je možné považovať sťažnosť na prieťahy v konaní podanú sťažovateľkou za účinný prostriedok nápravy umožňujúci jej dosiahnuť ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“*. Predseda okresného súdu v odpovedi na podanú sťažnosť na prieťahy v konaní z 15. marca 2007 uznal jej dôvodnosť a zároveň poukázal na skutkovú náročnosť veci.

Ústavný súd pripomína, že v takom konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, považuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že hoci sťažovateľka podala pred tým, než sa obrátila na ústavný súd, sťažnosť na prieťahy v konaní, takéto využitie právneho prostriedku

nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľkou najmä so zreteľom na to, že sťažnosť bola doručená predsedovi okresného súdu 15. februára 2007, ktorý ju vybavil odpoveďou z 15. marca 2007 (ako to vyplýva z prílohy k sťažnosti) a sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní pred okresným súdom bola ústavnému súdu doručená už 16. februára 2007, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou.

Podľa konštantnej judikatúry (mutatis mutandis IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05) ústavný súd zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľky iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom v napadnutom konaní.

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol pre jej neprípustnosť.

Keďže táto sťažnosť bola odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2007